

защо ни трѣбва богатство? Казватъ, че богатството е едно условие за култура. При богатството може да има култура, при сиромашията не може да има никаква култура. Задавамъ другъ единъ въпросъ: защо хората трѣбва да бждатъ здрави? — За да могатъ да работятъ. Добрѣ, на първия въпросъ: защо се женятъ хората? Ако жената е излѣзла отъ мъжа, трѣбва ли сега съ вѣншни свидѣтелства да доказваме, че тази жена принадлежи на този или на онзи мъжъ? Всѣка една жена, като се жени, знае ли дѣйствително, че е реброто на този мъжъ, за когото се жени? Казва се въ Писанието, че Господъ взелъ едно ребро отъ Адама, и отъ него направилъ една жена. Адамъ казалъ: „Тази е моята жена, плътъ отъ плътта ми, кръвъ отъ кръвта ми.“ Жената какъ познава, че е ребро отъ своя мъжъ, а не е нѣкое чуждо ребро? И азъ сега виждамъ, че мъже и жени си размѣнили ребрата и затова не се погаждатъ. Казватъ: тази мома е точно за него. Ти увѣренъ ли си, че това ребро е точно отъ него, отъ този мъжъ? Ами ако не се намѣсти, тогава? Казватъ: Господъ е направилъ така свѣта. Господъ е направилъ свѣта много разумно. Ние трѣбва да бждемъ разумни, да изпѣлваме Неговите закони и надъ насъ, и подъ насъ. Да не мислимъ, че тѣ нищо не правятъ! Не, тѣзи закони, които ние не виждаме, много нѣщо правятъ. И слѣдъ като се ожени жената, хората казватъ: „Слушай, ти не бѣше заради него. Защо влѣзе въ тази кожа?“ Тогава се събератъ бащата и майката и казватъ: ще го търпишъ. Слѣдъ като се оженятъ, търпятъ се година, двѣ, три, и какво става най-послѣ? — Умре единиятъ, умре и другиятъ; свършва се работата. Разрѣши ли се въпросътъ? И казватъ за тѣхъ: е, на другия свѣтъ ще се примирятъ. Ще чакаме ние на онзи свѣтъ да се примиримъ! Лазаръ и богатиятъ можаха ли да се примирятъ? Извика богатиятъ: „Отче Авраме, помилвай ме! Проводи Лазаря да накваси езика ми съ вода, защото съмъ на мжки въ този пламъкъ.“ И прѣдставите си, какъвъ гласовитъ е билъ този богатъ, че Аврамъ го чулъ отъ толкова далечно мѣсто! Нѣкои питатъ: умрѣлитъ иматъ ли езици? Както виждате, този умрѣлиятъ има гласъ, значи ще има и езикъ. И гърло има, но той е въ огънь тамъ. Азъ взимамъ нѣщата тѣй, както сж.